

[Socialministeren.]

vil erholde Skadeserstatning efter Ulykkesforsikringslovens almindelige Regler. Det kunde være noget tvivlsomt, eftersom der i Kapitel I i den nye Ulykkesforsikringslov, specielt i § 2, er Tale om de af Staten beskæftigede Personer og der altsaa i og for sig maa være tænkt paa andre Arter af Beskæftigelse end Aftjening af civil Værnepligt. Men der er i Juraen noget, der hedder at slutte fra det mindre til det større, og naar Staten har paataget sig Erstatningspligt over for dem, den i Almindelighed beskæftiger, saa er det saa meget mere givet, at den samme Erstatningspligt maa gælde over for dem, den tvinger til at udføre et bestemt Arbejde.

Jeg er derfor relativt tilfreds med, at Flertallet i Betænkningen har sluttet sig til denne Opfattelse, og under Hensyn til, hvad jeg allerede har nævnt, det vanskelige i at forandre Landstingsflertallets Synspunkt over for dette Spørgsmaal, skal jeg ganske henstille, hvorvidt det høje Folketing maatte have en anden Opfattelse og i saa Fald vil føre Forslaget paa dette Punkt tilbage til den oprindelige Affattelse, eller det med mig efter de seneste Overvejelser maatte være enig i, at det neppe vilde føre til et andet Resultat.

Rahbek: Det er jo ikke særlig lang Tid, det høje Ting faar til Behandling af dette Lovforslag, hvis det skal træde i Kraft til 1. April, som der staar i Lovforslaget; men da jeg er tilbøjelig til at tro, at man i det andet høje Ting ikke alene har haft Sagen liggende, men ogsaa har behandlet den meget grundigt, tror jeg, vi kan føle os nogenlunde trygge.

Forslaget gaar i det store og hele ud paa for dem, der paadrager sig Invaliditet under deres Indkaldelse, at indføre Regler, der nogenlunde svarer til Reglerne i den almindelige Ulykkesforsikringslov, dog at man, som den højtærede Socialminister gjorde opmærksom paa, stiller dem forholdsvis gunstigere. Jeg er fuldstændig enig i, at det bør man ogsaa i dette Tilfælde.

Der er imidlertid den Vanskelighed, og det har ogsaa affødt nogen Overvejelse i det andet høje Ting, at medens den almindelige Ulykkesforsikring fastsætter, at Erstatningerne skal stilles i Forhold til vedkommendes almindelige Arbejdsfortjeneste, saa bør der være en vis Lighed mellem de Erstatninger, der ydes her, naar vedkommende paadrager sig Invaliditet; men jeg tror, jeg har Ret, naar jeg siger, at Socialministeren har indvilget i sin Administration

af Loven at ville virke hen til, at der blev saa stor Lighed som muligt inden for de forskellige Befolkingsklasser her. Det er jo saadan, at for adskillige, og ikke mindst i Landbruget, er Fortjenesten, saa længe de er Medhjælpere inden for dette Erhverv, relativt ringe, saa de vil blive forholdsvis daarligt stillet, hvis Erstatningen skal sættes i direkte Forhold dertil. Derfor er der jo ogsaa med den højtærede Socialministers Tilslutning i det andet høje Ting indført en Ændring til Lovforslaget, som siger, at der skal tages Hensyn til den Fortjeneste, de vilde have Udsigt til at opnaa i selvstændigt Erhverv. Jeg tror, at vi i det store og hele kan føle os tilfredsstillet hermed.

Der har været noget delte Meninger om et andet Punkt, nemlig om de saakaldte civile værnepligtige, dem, der af en eller anden Grund ikke ønsker at aftjene deres Værnepligt som almindelig Soldat, men foretrækker det civile Arbejde. Vi maa absolut være af den Formening, at de Folk, der paa den Maade — ja, som altsaa ikke ønsker at blive Soldat og tage den Forpligtelse paa sig, at de maa være tilfredsstillet, naar de, som Ministeren udtalte det, kan faa Erstatninger i Lighed med andre civile Arbejdere.

Endelig skal jeg anerkende den højtærede Ministers Udtalelser, naar han siger, at her er et Tilfælde, hvor man ikke samler ind under Socialministeriet, tværtimod tager man en Sag bort derfra og lægger den hen under Forsikringsraadet. Jeg er fuldstændig enig med Ministeren i, at det kan der ogsaa være Grund til at gøre en Gang imellem.

Jeg tror altsaa, at den Sag er gennemdrøftet saa grundigt i det andet høje Ting — og saadan er det i alt Fald i vort Parti, at der gaar Forbindelseslinier mellem de to Ting, saadan at vi har haft Lejlighed til hele Tiden at følge den Sag —, at jeg kan anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

Holger Larsen: Jeg skal i Henhold til de Bemærkninger, den højtærede Socialminister gjorde, anbefale, at vi i Dag fører Forslaget igennem. Jeg er fuldkommen klar over, at naar det andet høje Ting har haft det gennem saa lang Tid, som Tilfældet er, saa har de haft udmærket Lejlighed til at se paa det og gaa det godt igennem. Der kunde maaske være Grund til at takke det andet høje Ting, fordi det har taget Ministerens Forslag næsten uden Ændringer. Hvis det andet høje Ting altid vilde bruge den Fremgangsmaade saa vidt muligt ikke at stille Ændringsforslag til det, der kommer fra Ministeriet eller fra det høje Folketing,